

DE SPIEGEL

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET DELFTSCH STUDENTENCORPS

HOOFDREDACTEUR: G. J. VAN DER GRINTEN. GRIFFIER: W. E. RÖELL.
REDACTEURS: B. H. OUDKERK — C. F. MEESTERS — H. G. SENF — S. J. J. DE JONGH — J. C. STROEVE
VERSCHIJNT APERIODIEK BEHALVE IN DE VACANTIES. — DE JAARGANG LOOPT VAN SEPTEMBER—
SEPTEMBER. — ABONNEMENT VOOR NIET-LEDEN V/H D.S.C. f 8 — PER JAAR. — LOSSE NUMMERS f 0.35
ADVERTENTIEN: PER VAK f 8,— (1/24 PAGINA). REDACTIE-ADRES: OUDE DELFT 66a
UITGAVE: DELFTSCHE UITGEVERS MAATSCHAPPIJ — ADMINISTRATIE: OUDE DELFT 95
21STE JAARGANG — 12 NOVEMBER 1948 — BLZ. 8 No. 8

De angst voor het nieuwe, grote God wat een angst had het zotje toen het pas geboren werd. Een erbarmelijk geschrei toonde wel aan dat hij veel liever had willen blijven waar hij was, maar goed hij was er en de dokter wenste de angstige vader, die door twijfel verscheurd op de gang had staan wachten van harte geluk. (Zotjes hebben ook vaders, wat zullen we nou beleven!). En telkens als er iets nieuws op handen was, dan voelde het kleine manneke zich zo intens ongelukkig. Daar had je bijvoorbeeld dat lel van een verpleegster die altijd meende dat zotje een schone luier aan moest hebben, alsof hij niet hard genoeg schreeuwde om haar duidelijk te maken dat het wentelen in zijn eigen kleine smerige holletje niet veel plezieriger was.

Toen zotje naar school moest, was dat met vreselijke scènes gepaard gegaan. Zijn vader had hem over de straat moeten slepen en sleuren en de goede man had, volkomen afgemat en geslagen, thuis gekomen direct een boek over kinderpsychologie opgeslagen en het hoofdstuk „Eerste Dag op School” doorgebladerd. Daar las hij dat hij een beul was, een diemens, een ellendeling. Dat had hij trouwens al vagelijk gevoeld. Op school had de lieve juffrouw het uiterste gedaan om hem op zijn gemak te stellen maar het had niet mogen baten. Huilend, snikkend en kwijlend had hij zich telkens onder de bank willen verstoppen en zelfs de belofte dat er om vier uur voorgelezen of getekend zou worden had het zielige ventje niet tot rede kunnen brengen. Maar eenmaal ingewerkt, was zotje de man. Er was geen enkel schoolmakertje dat niet al eens een blauw oog van zotje had geïncasseerd en het aantal kikvorsen dat zotje in het klasse-lokaal de vrijheid had teruggegeven, was enorm, om van de meikevers, die zo lekker knapten op de plankenvloer als je er op trapte, nog maar niet te spreken.

Maar toen kwam er weer iets anders en de eerste dag voor zotje op de H.B.S. was erger dan hij zich had kunnen voorstellen. Met een brok in de keel sloeg zotje om vijf uur zijn Franse themaboek dicht, sprong op zijn fiets en ging er eens even helemaal tussen uit.

Toen ging zotje naar Delft en van de verschrikkingen van het strenge gezicht van de Rector Magnificus, bij zijn inschrijving en de groentijd zal hij er verder maar het zwijgen toe doen. Maar nu . . . Het zotje is weer de man. In de zalen bijvoorbeeld. Laatst had hij nog een breuklijst van zestig gulden. Zulke dingen spreken voor zich zelf. Maar verdomme gister begon het gelazer weer. Kwam hij daar op de Redactiekamer. Brief van de Senaat, mededeling, en waar vroeger de zo lekker lange naam van de Secretaris stond staat nu . . . Zotje nam een veel te grote slok, verslikte zich en proestte: Mon . . . sjou!

UIT 'T ROODE KAMERDE

Bij de Senaatsoverdracht van 4 November j.l. heeft de Senaat zich als volgt samengesteld:

- O. J. van der Vorm, President.
- J. J. van Monsjou, Secretaris.
- A. D. Kroese, Thesaurier.
- E. Waller, Archivaris, Vice-President.
- R. Hoesen, Commissaris, Vice-Secretaris.

Namens den Senaat,
J. J. VAN MONSJOU, Secretaris

De Thesaurier van den Senaat vestigt er de aandacht op, dat de eerste termijn der Corpsschulden door de leden voldaan dient te zijn vóór 20 November a.s. in het Senaatsarchief.

Het archief is geopend des namiddags tussen 5 en 7 uur. Die leden, welke menen voor reductie van Corpscontributie in aanmerking te komen, dienen zich hiertoe met een schriftelijk verzoek te wenden tot den Thesaurier.

Namens de Senaat,
A. D. KROESE, Thesaurier.

DE DELFTSCHE SCHOUW

Hoe erbarmelijk rolt het leven
Des bekakten Senators heen,
Die zijn rode lot, hoe klein
Voor geen Phoenix kroon zou geven.

De Oude Acht
Is omgebracht,
Kiest zee nu als gij kunt
Lek is het tafje van de punt
De Vorm is uit de boot
Heel het Corps is uit zijn lood.
Zou het vuile rood van Lagajassen
Wel in 't stemmig kamertje passen.
Vroeger comfortabel
Nu miserabel
Onder de candelabel,
Vroeger strijdbaar
Nu een hoes om de sabel.

Als regelvlakker
Wordt hij wakker,
Eens zo bemind
Als burgermakker
En plasticplakker.
Wat doet het er toe
Voor een nieuwe secretaris
Prikt men in de inventaris
En vindt Monsjou

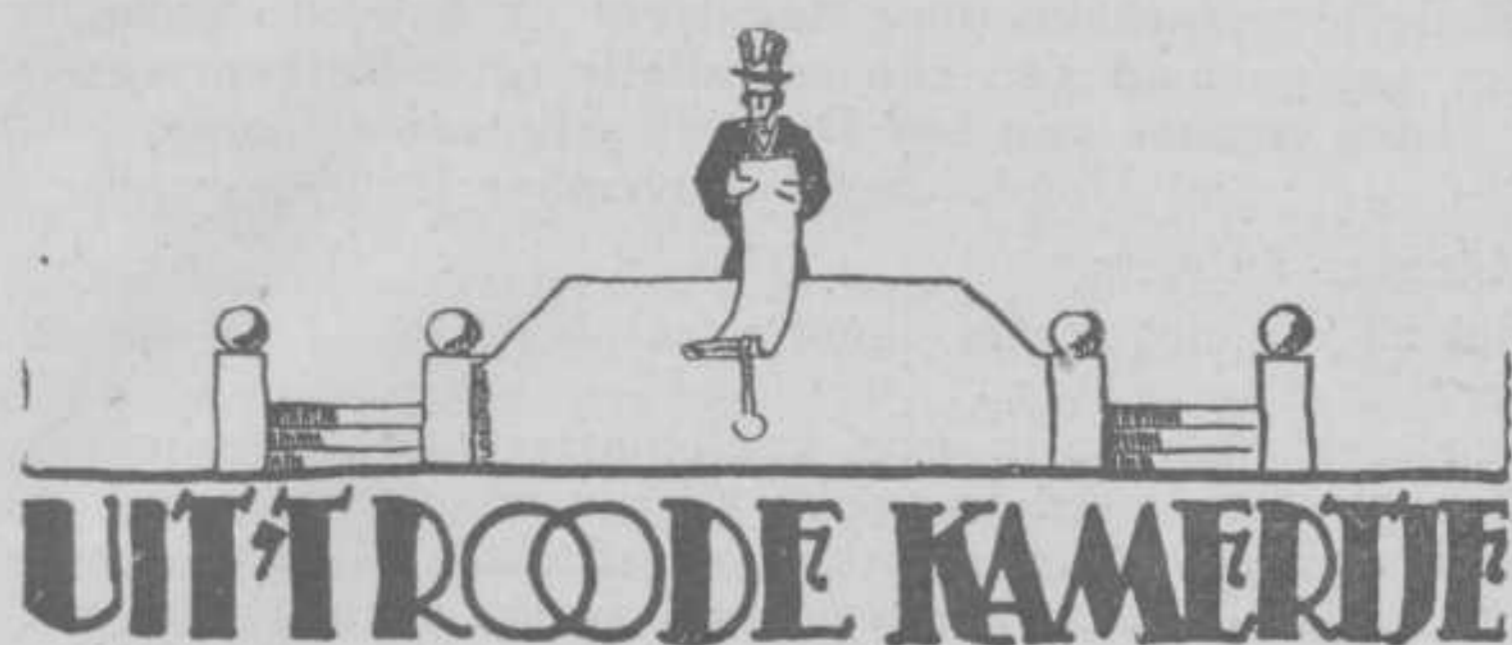
En toen...
Mourik die de dure guldens
Van de zwaar gevulde kast
Vele maanden onbegrepen
Tot een berg heeft opgetast,
Mourik, die is weggelopen
En een hele nieuwe gast
Maakt de zware deur nu open.
Leden, leden, opgepast!

Die zelf eens was ontkleed
Slechts met een vijgeblad gesierd
Zit nu op 't Senaats secreet
In rok en uitgepield
Uit Spiegel's rol ontzet
Met een echte appel in zijn strot
Verschrompeld is de goudreinet
Centendier,
Thesaurier
Nu maar tellen in 't rode kot.

De beste stuurliu in de kooi
Hebben na vergeefs geklooi
Opgehouden met de oppositie
Men noemde het op de andere Wal
Domweg gore prostitutie,
Maar na afloop van het gistproces
Was er nog steeds geen geest in de fles,
Men klopt luid op de ton
De holle klank gaat om en om.

Ha dat Hoesje
Wie is toch dat louche
Vriendje van de drummer van de band?
Just moest heel wat turven
Op zijn holle vaten
Maar na wat praten
Greep hij hem bij zijn lurven.
Ha dat Hoesje
Wie is toch dat louche... (bis).

Tenslotte is het toch een barre schande
Dat er tussen de ingewanden
Van een maagd van honderd jaar
Een vijfling hokt nu bij elkaar.

Rede uitgesproken door den heer M. H. Lubbers, ter gelegenheid van zijn aftreden als president van den Senaat van het Delftsch Studenten Corps, op Donderdag 4 November 1948.

Mijne Heren Mede-Senatoren,
Mijne Heren Ere-leden,
Mijne Heren te installeren Senatoren,
Mijne Heren leden van het Delftsch Studenten Corps,
Mijne Heren.

Nu de Senaat, die het afgelopen jaar het voorrecht had U te vertegenwoordigen, voor de laatste maal zich tot U mag richten, wil ik daarvan gebruik maken om na te gaan langs welke lijn het Corps zich dit jaar heeft bewogen.

Daarbij staat mij niet voor ogen het doel om te kunnen gaan concluderen, dat er vooruitgang zou zijn geweest of dat enig eindpunt zou zijn bereikt; integendeel, zowel het bestaan van vooruitgang als het kunnen bereiken van een einddoel wil ik ontkennen, zowel voor den enkeling als voor een geheel. Stelt U zich eens voor, dat we van het Corps zouden kunnen zeggen, dat we zo tevreden zijn — zouden we dan niet vragen „wat dan...?“ Zouden we, als we ooit ergens zouden moeten stilstaan, ons niet afvragen: „Wat nu...?“ Het gaat dus om de richting van het Corps en het streven. Daarom ook heeft het zin, omdat het afgelopen jaar twee krachten heeft doen zien, die pertinent in ongunstige richting werken.

Allereerst — en dat is niet de minste — de kracht, die van buiten af wordt uitgeoefend op het Corps en die den student wil beschouwen als op een lijn te staan met gelovige of met politicus, waar het gaat om overtuiging of ideologie. Het spreekt boekdelen, dat er nauwelijks één comité wordt gevormd of door de samenstellers wordt over één kam geschoren onze pret met hun preek of programma. Hoe belachelijk deze misvatting ook moge zijn, er schuilen grote gevaren in, die reeds nu hun invloed doen gelden; want niet alleen wordt een student aan zijn eigen milieu onttrokken met alle nadelen van dien, ook wordt het Corps in een vlak en een hoek gedrukt waar het niet thuis hoort. Laat van nu af daar een duidelijke reactie op horen: het Corps staat niet voor overtuiging of ideologie en wijst die zelfs willens en wetens af; evenmin en evenzo het Corpsslid, dat echter voor zich en als individu wel degelijk de eis moet gevoelen zich te verdiepen in wat niet of wel van deze wereld is en om aldus zijn houding te krijgen of te bepalen. Dat is een quaestie van instelling en dat kenmerkt het Corps wel. Gelukkig kan ik hieraan toevoegen, dat deze misvatting binnen Delft niet bestaat; hiër wordt blijk gegeven van groot en zelfs waarderd begrip voor het Corps; hiër wordt het gezien wel als een apart, maar niet als beter of slechter deel van de bevolking. Zeker, na afloop van dit jaar, waarin wij op zo bijzondere wijze door de gemeente en door de burgerij, officieel en in dagelijks contact, als Corps en als lid zijn tegemoet gekomen, en bij de voorbereidingen en bij de viering van het Lustrum zo onschatbare hulp hebben ontvangen, mag ik zegen, dat wij nergens anders een zo grote plaats in een zo warm hart zouden willen innemen dan in Delft.

Maar buiten Delft schijnt men geloof en Partij van den student te hebben gecreëerd. Erger dan de gevolgen van die uitwendige kracht is een inwendig verschijnsel, dat zo nadelig is, dat ik er niet mee kan volstaan het slechts te noemen, maar er dieper op in wil gaan: het verslappen en geheel verdwijnen van de idealen, die vlak na de oorlog een ieder bezielde. Het moge dan zijn, dat ook om ons heen idealen zijn versplinterd, dat hoeft dan toch nog niet in het Corps weerspiegeld te worden? Sinds wanneer is de materiële wereld het voorbeeld voor het Corps, en dan nog wel het kwade? Waar gaat het heen als geen ideaal ons voor ogen staat; wat is ontgangspunt als we niet weten hoe 't eigenlijk moest zijn? Als we weten waar onze plaats is en waar we naar toe willen, kunnen we beter weten en beoordelen wat te doen en hoe dat te doen. Ik doel hier op het streven naar een studentengemeenschap, dat voor te weinigen leeft. Ik weet heel goed welke verontschuldgingen aangevoerd zullen worden: dat vele ingeschrevenen niet in Delft

wonen en dat het dus moeilijk is hen mede te betrekken in wat hiër geschiedt —, dat velen te weinig belang hechten aan contact met hun medestudenten of te zeer Delft zien als de M.T.S. voor Den Haag en Rotterdam, inplaats van: de opleiding van den Nederlandsen Ingenieur —, dat er teveel andere zaken voor ons zelf zijn om voor dit probleem — want 't is een probleem — een grondige aanpak en bestudering te verzekeren. Maar al deze verontschuldgingen wil ik niet aanvaarden, want de fout ligt in de studentengemeenschap wanneer ze niet voor een ieder aantrekkelijk is en voor een ieder onmisbaar; de schuld is aan ons, wanneer wij ingenieurs gaan worden, die niet meer en beter weten en kunnen en doen dan elk ander en wat Uw tijd en aandacht betreft: waar is anders „belangstelling“ voor — en het zou „persoonlijkheid“ moeten zijn — dan voor een ideaal. Wel wil ik dus een waarschuwend woord laten horen om een geestelijk ideaal niet zo maar verloren te doen gaan en bij het vervullen van een concrete opdracht de achtergrond niet te verwaarlozen. In een zo bevoorrechte status als die van een studentenwereld kan, dus behoort, een ideaal te leven. Wat is ons vergund anders dan het nagaan van onze persoonlijke ontwikkeling? Wat anders willen wij dan scheppen dan een ware studentengemeenschap? We mogen niet waandenken, dat we ons in ons eigen kringetje mogen opsluiten, als is die kring nog zo schoon; er is juist geen kooi zo beklemmend als een gouden. We moeten echter goed in het oog houden, dat het verleidelijk moge zijn om op grond van zijn algemeen principe een ieder te willen omvatten — maar dat dit leiden moet tot een gedwongen lidmaatschap, en dat is verkeerd. Het moet juist zo zijn, dat de selectie van het Corps gehandhaafd blijft en dat een ieder zich daaraan bij voortdurend onderwerpt, zoals dat ook nu van ieder lid wordt gevraagd.

In de nabije toekomst zal dus eerst dit ideaal van studentengemeenschap weer moeten herleven en voor een ieder helder zijn; daarna zal met inspanning van alle krachten naar verwezenlijking moeten worden gestreefd. Ik ben ervan overtuigd, dat waar elders deze gedachten, net zoals hier, in grote lijnen hebben gefaald — de goede resultaten op het gebied van samenwerking tussen de bestaande verenigingen natuurlijk geheel buiten beschouwing latend — bij een nieuwe poging een fijner benadering en groter verwezenlijking in Delft mogelijk zal zijn, omdat hier gevonden wordt alwie zich technisch scholen wil zonder uitzondering. Zo bezien, tegelijk met de nadruk, die op industrialisatie gelegd wordt, is een hechtere band tussen alle ingeschrevenen ook noodzaak. Moge een ieder zich gedreven voelen door die noodzaak; moge een ieder zich aangetrokken voelen door het ideaal; moge een ieder zich op deze rechte weg begeven.

Het afgelopen jaar heeft getoond, waartoe ook het naoorlogse Corps in staat is: de Lustrum-prestaties rechtvaardigen het vertrouwen, dat met gelijke kracht dit oude ideaal nageleefd zal worden. Heeft het Lustrum niet getoond in zijn voorbereidingen, welke inspanning alle — maar dan ook alle — leden kunnen opbrengen, als zij zich zelf maar willen geven en hebben niet tijdens de viering de resultaten van die grote werkzaamheid alle stijlrijke tradities gehandhaafd? Ik hoop, dat we niet alleen de Reunisten hebben kunnen overtuigen van de waarden, die ook wij aan het Corps verlenen (dat is: die wij er van onszelf kunnen inleggen), dat we niet alleen de Delftsche burgerij blijvend hebben gewonnen, maar ook, dat we voor onszelf hebben leren herwaarderen hoe het Corps behoort te zijn. Kijkt niet terug naar dit verleden, maar laat wat geweest is een aansporing en een steun zijn voor verdere ontwikkeling.

Mijne Heren.

Wij zullen eenzelfde richting van ontwikkeling weer voor onszelf hebben vast te stellen en te weten dat het een ideaal is, waar wij op doelen. Heft de nadelige krachten van buiten af op maar volstaat niet met een reactie alleen. Weest ook zelf een kracht, door U zelf een zuivere vaste koers te stellen, want elk voor zich zal moeten nagaan waar en hoezeer hij te kort schiet jegens het ideaal van het Corps: dus jegens al zijn mede-leden; hetzij in het grijpen van de mogelijkheden, die hij geboden krijgt, hetzij in het leveren of aanvaarden van critiek. Hecht moet het Corps zijn, maar het is pas hecht dank zij becritisierde en critiserende leden en dank zij hun vitaliteit voor het geheel of voor elk van zijn onderdelen.

Mijne Heren Ere-Leden van de Senaat,

Het hoogste college van het Corps moge dan de Senaat zijn, het meest wijze college wordt gevormd door U; en dan stel ik Uw hulpvaardigheid nog voorop. Wat Gij voor ons dit afgelopen jaar hebt betekend, zal niet precies met de vinger zijn aan te wijzen, omdat U immer aanwezig waart en Uw adviezen van den beginne af hebben bijgedragen tot elk uiteindelijk oordeel of elke definitieve beslissing.

Uw bereidwilligheid in het op U nemen van een speciale taak, zoals die slechts door een Ereid in ervaring kan worden vervuld, is ons en een gemak geweest en een stimulerend voorbeeld. Maar meer nog dan voor deze daadwerkelijke steun en voor Uw betekenis — wil ik U dank zeggen voor wat Gij voor ons bent geweest met Uw persoonlijkheid en Uw wezen, waarmee wij in contact hebben mogen komen.

Mijne Heren Mede-Senatoren,

Na afloop van dit jaar moge ik U dank zeggen voor wat Gij voor mij hebt willen zijn. Onze taakverdeling is van den beginne af geweest, dat Gij zoudt schrijven, Gij tellen, Gij herinneren, Gij dat alles tesamen, terwijl ik het woord mocht voeren. Wat komt daar op dit moment van terecht! Nu blijkt pas dat onze belevenissen niet na te vertellen zijn, dat ze onbeschrijfelijk en ontelbaar waren, dat ze niet gecatalogiseerd kunnen worden en ver boven dat alles uitgingen. Ik zal daar maar het zwijgen aan toedoen en hopen, dat Gij mij iets minder onvergetelijk zult willen worden — al vrees ik, dat zulks niet het geval zal zijn.

Maar een Uwer wil ik nog wat zeggen, dat zijt Gij, Mijnheer de Archivaris, die dit jaar het Presidentschap van de Delftsche Studenten Raad en het lidmaatschap van de Nederlandsche Studenten Raad op U hebt willen nemen. Ik wil U heel van harte dank zeggen voor wat Gij, niet alleen ter verlichting voor mij ook ter vervanging, voor de verhouding met de andere verenigingen in Delft en voor onze plaats in het Nederlandse studentenleven hebt gedaan. Ik bewonder U niet alleen om Uw prestaties, maar evenzeer om de doorzetting van dit zware en moeilijke werk in een voor ons overigens zo dankbaar en spectaculair jaar. En dat zeg ik U namens ons vieren.

Slechts in een Lustrum-jaar maakt de Senaat mede deel uit van de Feestcommissie en is het vervullen van een schone taak voor het gehele Corps aan tien leden opgedragen. Gelukkig behoef ik U, Mijne Heren leden van de Feestcommissie, niet in herinnering te brengen wat dit jaar, waarin wij een zo uitzonderlijke en ruime opdracht mochten aangaan, ons heeft gebracht. Afgaande op het hoe en de mate waarin de Reunisten het Lustrum hebben geprezen, wil ik hier aan U de dank overbrengen, die vaak door mijn functie aan mij persoonlijk werd betuigd. Beter dan een nachtenlang gesprek heeft een maandenlange inspanning aan één en hetzelfde, ons aller doel, ons tezamen gebracht en ons elkaar doen leren kennen. Wat al fouten in ons beleid! Wat al prachtige eigenschappen in elk van U!

Mijnheer Van der Vorm,

De fin-de-siècle geest van het afgelopen jaar is voorbij. Onder Uw leiding zal het Corps zijn tweede eeuw ingaan men een — letterlijk — eeuwige frisheid. 'k Meen, dat althans materieel het Corps in gezonde staat verkeert en dat wat de geest aangaat, U rekenen kunt op goede qualiteiten. Maar de geest is nog niet zoals hij zijn moet en het zal U gegeven zijn daar de volledigheid van een ideaal aan te verlenen. Dat kunt U. Iedereen, die U dat toevertrouwt. Niemand, die twijfelt aan Uw capaciteiten, niemand die U niet kent van het meest karakteristieke deel van het Delftsch Studenten Corps: helrood van jasje, doorzettend van geest en oprecht van aard. Ieder, juist ook de sterksten van het Corps, zullen U eigener beweging hun hulp verlenen — géén die kleine verwachtingen heeft.

Maar mocht in kleinere zaken de critiek U niet bespaart blijven, herinner U dan de quatrijn van een wijs man:

„Die nooit één nachtwaak naar de waarheid taalden
Geen voetbreed buiten eigen kleinheid dwaalden —
Zij lopen rond in zachte kleren

En schimpen op hun meerd'ren — hoe die faalden!”,
al is het natuurlijk beter critiek te voorkomen dan te kunnen negeren.

Alle goede wensen vergezellen U. Aan U en de Uwen om ze U waard te tonen!

Met deze hamerslag dechargeer ik mijzelf en installeer den heer O. J. van der Vorm tot President van de Senaat van het Delftsch Studenten Corps.

4 November 1948.

STEM- EN SCHOUWBURG COMMISSIE

De Stem- en Schouwburg Commissie maakt bekend, dat op Dinsdag 2 en Woensdag 3 November 1948 een stemming is gehouden voor de functie van Archivaris van den Senaat van het Delftsch Studenten Corps, waarbij de uiteindelijke uitslag luidt: totaal aantal uitgebrachte stemmen 278,

uitgebracht op de Heer E. Waller	180
„ „ „ „ R. v. Marwyk Kooy	89
uitgebrachte blanco stemmen	6
ongeldige stemmen	3.

Namens de Stem- en Schouwburg Commissie,

J. J. GERZON, Secretaris.

Rede uitgesproken door den Heer O. J. v. d. Vorm, ter gelegenheid van zijn installatie tot President van den Senaat van het Delftsch Studenten Corps, op Donderdag 4 November 1948

Mijnheer Lubbers,

Het zij mij toegestaan, vanaf deze plaats tot U als eerste het woord te richten.

Een taak waarvan ik weet hoe onuitsprekelijk dierbaar zij U is geweest, gleeed U zojuist van de schouders en ik kan slechts gissen welke weemoedige gedachten U thans doorkruisen. Gedachten, die wellicht voor dit ogenblik, bij het volbracht weten van Uw taak als President van den Senaat van het Delftsch Studenten Corps, de vreugde der voldoening overschaduwden.

Toch moge voldoening, grote voldoening, de Uwe zijn! Want het is Uw leiding geweest, die, — in een even bijzonder als roemrijk Corpsjaar, — aan het door velen vage-lijk gevoelde, vaste vorm heeft gegeven: Uw heldere kijk, die zovaak dat naar voren bracht, — wat eenmaal geformuleerd, — door ieder als vanzelfsprekend en als enig juiste werd gezien. Het is Uw persoon geweest, die het Delftsch Studenten Corps heeft vertegenwoordigd op een wijze, die boven elke lof is verheven; Uw energie en voorbeeld die noodden tot dingen, waartoe velen zich aanvanke-lijk niet in staat achtten, en waartoe zij uit eigèner beweging niet zouden zijn gekomen.

Een stuwende kracht bent Gij geweest, — en omdat Gij hèn, — op wie deze kracht werd uitgeoefend, — niet voortdreef, doch veeleer achter U aanlokte, waart Gij méer nog: een gids, die de ongekende schoonheid van het eigen land heeft ontdekt en aan den volke heeft getoond.

Dat het honderdjarig bestaan van het Delftsch Studenten Corps in de viering van het XX Lustrum zijn onbetwistbare bekroning heeft gevonden, dat Mijnheer Lubbers is voor een zeer groot deel Uw werk geweest.

Van de erkentelijkheid daarvoor, die diep leeft in de harten van allen, die zich bewust onder Uw leiding geschaard hebben geweten, moge ik hier getuigen; en het is mij dan ook een bijzonder voorrecht, voor het zeer vele wat Gij voor Uw Corps en zijn leden deed, de warme dankbaarheid van het gehele Delftsch Studenten Corps over te brengen.

Moge in al zijn geledingen iets blijven hangen en voortbloeien van wat nochtans als verlangen en geenszins als bezit van het Corps kan worden genoemd; ik doel op die sprankelende geest, welke Gij zo rijkelijk hebt uitgedragen. Mijne Heren Senatoren,

Waar als kroon op de top der berg een tempel is verrezen en zijn dak hoog en onbereikbaar torent boven de wijde omtrek, is dit slechts mogelijk door de vier zuilen, die geplaatst op de hoekpunten, dit dak helpen schragen.

En waar een racket, al zijn kracht ontplooiend zich van de aarde verheft, het hemelruim tegemoet stormend, zijn het de vier staartvlakken die, onverbrekkelijk verbonden en meegenomen, door hun stabiliserende werking, de aangenomen richting bestendigen, de koers helpen bepalen.

Met opoffering en inzet van Uw gehele persoon, hebt Gij U gegeven aan het zeer vele dat Uw functie met zich bracht; zijt Gij Uw President de zo onontbeerlijke steun geweest en geldt al het hiervoor aan hem toegezwaaide, ten volle ook U!

Dankbaarheid vervult aller harten; dankbaarheid moge ik U hier overbrengen namens het gehele Delftsch Studenten Corps.

Niet anders dan met gevoelens van het hoogste respect jegens U, moge ik U thans van Uw functies ontheffen.

Bij deze hamerslag dechargeer ik de Heren:

H. C. G. Langemeyer als Secretaris,
A. E. van Mourik als Thesaurier,
J. A. P. Montijn als Archivaris, en
A. J. Kempees als Commissaris;

en installeer ik terzelfver ogenblik de Heren:

J. J. van Monsjou als Secretaris,
A. D. Kroese als Thesaurier,
E. Waller als Archivaris, en
R. Hoesen als Commissaris.

Mijne Heren Mede-Senatoren,

Andermaal is een wacht afgedragen; andermaal is op koers liggend in volle zee, het roer overgegeven; andermaal daalden zij, in wiens handen het wel en wee van schip en lading een jaar lang hebben gerust, de trappen der brug af.

De taak, die wij ons hiermede zien gesteld zal geen eenvoudige zijn, de verantwoordelijkheid ons opgedragen geenszins een lichte.

Alleen een gezamenlijk dienstbaar maken, een nauw aansluiten en bovenal een toewijding, die voor onszelf ieder gevoel van opoffering reeds bij voorbaat uitsluit, zal ons

de mogelijkheden bieden, hetgeen wij op ons namen, naar behoren te vervullen.

Dat wij daarin mogen slagen!

Mijne Heren Eereden van de Senaat en Oud-Senatoren,

De tijden dat de wereldzeeën practisch zonder hulpmiddelen werden bevaren, liggen — buiten het bereik eigener herinnering — in een ver verschiet.

De tijden dat de Senaat zich voor zijn taak zag geplaatst zonder de steun der Eereden en Oud-Senatoren, zijn ons zelfs bij onze geschiedenislessen niet vermeld geworden.

Onmisbare lichten en bakens maken het de huidige gezagvoerder mogelijk zijn schip naar veilige haven te loodsen; ons van **Uw hulp en steun** verzekerd te weten stelde ons in staat onze taak te aanvaarden.

Moge onze samenwerking steeds zijn het Corps ten nutte, en U en ons tot vreugde.

Mijne Heren Leden van het Delftsch Studenten Corps,

Telken jare is daar een plechtig gebeuren, waarbij ouderen en meer ervarenen, een kostbaar sieraad toevertrouwen aan de zorg van jongeren; dit gebeuren zij de Senaatsoverdracht, waarvan Gij zojuist getuige waart; dit sieraad zij het Corps, dat in de loop van nu reeds meer dan honderd jaren, onder de toegewijde handen veler ware meesters, is uitgegroeid van een bescheiden beker tot een uiterst kostbare bokaal. Een wondere bokaal, want niet ieder toont hij zijn flonkering, en aan zijn hoge waarde wordt door velen getwijfeld. Krachtgevend echter aan hen, die ontvankelijk blijken voor zijn grote schoonheid, is hij méér nog hen ten voorbeeld. Ten voorbeeld bij het vormgeven aan en het bewerken van hun eigen bekens en bokalen: hun karakters. En zij die weten, dat edel vocht, niet zonder het te onteren, kan worden uitgeschonken in elke willekeurige kroes, zullen beseffen, dat het edele vocht der kennis hier in Delft opgedaan, bestemd schijnt te zijn voor deze bokaal, en deze bokaal bestemd schijnt dit vocht te mogen bevatten. Onnodig lijkt het dan ook hier uit te leggen, dat hoe schoon Gij Uw eigen beker moogt vormen, hij leeg niet meer is dan een doelloos pronkstuk, en dat de met zoveel inspanning verkregen druppelen der kennis waardeloos door Uw vingers zullen glijden, wanneer Gij hen niet weet op te vangen en deze druppelen niet in een waardige beker weet te vergaren.

Hoog mogen kennis en wetenschap worden aangeslagen, hoger acht ik karakter. Een overvloed van het laatste leidde zelfs met weinig der beide eersten, steeds tot succes en was tot heil onzer menselijke samenleving. Een gebrek aan karakter werd door andere voortreffelijke eigenschappen nog nimmer goed gemaakt.

Het is in de tuin der studentengemeenschap, die het Corps heet, dat Gij de kiemen van wat aan karakter in U is gelegd, kunt uitzaaien; het is in deze tuin, dat Gij veel belovende jonge loten naar het licht kunt buigen en andere minder waardevolle zult kunnen en moeten wegsnoeien. Hiérin ligt een taak, waaraan Gij U ook wel tijdens Uw zuivere studie kunt wijden, doch die Gij veel beter en méér naast en buiten Uw werk kunt vervullen. Vestigen van uiterste aandacht, blijkgeven van ruime belangstelling, leveren van oprechte critiek ten aanzien van Uzelve en Uw vrienden, dit alles ligt in die taak opgesloten. En dit is een taak, waarvan niet gehóópt wordt, dat hij U ééns vagelijk bewust zal worden, maar waarvan het een nóódzaak is, dat Gij hem opneemt en dat hij U scherp voor de geest staat, voor Uzelf, voor Uw vrienden en voor U Corps.

Blijheid en vreugde zult Gij hier, naast en door het in vervulling brengen van die taak, zoeken en vinden; blijheid en vreugde, waarvan ik U moet zeggen, dat het alleen oprechte blijheid en spontane vreugde zijn, die kond doen van de ware jubel van het studentenhart, en niét die opgeschroefde holle lol, waarmee enkelen zichzelf beledigen en het Corps trachten te vervalsen.

Voldeed het Corps aan de door haarzelf gestelde eisen, er zou reeds teveel zijn gesproken, er zou kunnen zijn gezwegen; nu echter dient méér te worden gezegd.

Sommigen kunnen de verleiding niet weerstaan het Corpsleven te vergelijken met een klein toneelspel; en hoe begrijpelijk is dit, wanneer zelfs de kille maatschappij zo kan worden gezien. Beslist onjuist is het dat enkele dezer lieden al te vaak vergeten dat zijzelf in het spel een rol hebben te vervullen en dat zij zich niet mogen rekenen tot, nog minder mogen handelen als toeschouwers. Zomin als Gij lid zijt van het Corps als van een eethuis, zomin behoort Gij er lid van te zijn als van een schouwburg of theater.

Alleen dat wat werkelijk beleefd en doorleefd is kan worden gerekend tot een blijvend bezit. Laat U daarom nimmer leiden tot zelfgenoegzaamheid, een geestestoestand, die zich zal kenmerken door een afname Uwer intensiviteit, en U tenslotte zal voeren tot verachtelijke vervlakking.

Erkenning der werkelijkheid zij steeds geboden.

Dat ons Corps wellicht sterker staat dan ooit sinds het einde der laatste wereldoorlog, moge ons wel zeer duidelijk voor de geest staan en ons met dankbaarheid vervullen, want dit is zéker niét van zélf tot stand gekomen! Er echter de conclusie uit te trekken dat een ieder zich thans in ruste kan terugtrekken is wel zeer kortzichtig, zou getuigen van weinig begrip der ware verhoudingen.

Sterk staat het Corps door zijn vele en waardevolle traditiën, die als de bomen van een machtig bos op vruchtbare bodem zijn verzezen. Oude en vermolmde stammen en andere die hun bestaansrecht niet meer kunnen bewijzen, worden door storm en windvlaag neergeveld, weer anderen rijzen, aanvankelijk klein en onbelangrijk, in de loop der jaren tot machtige reuzen op, zich voegend naar de vorm der opengevallen plekken.

Ik kan U niet anders dan met alle overtuiging toeroepen; houdt dit bos levend!, kap er gezamenlijk uit wat minderwaardig is, en wat er niet in thuis hoort!, geeft wasdom en bloei aan het waardevolle!

Laat het gehele leven U blijken te bestaan uit een ontvangen en vergaren, een verwerken en samenvatten en even zo noodzakelijk weder vergeven en verdelen, doen verwerken en uitspreiden! Slechts zij, die met een uiterste intensiteit, bewust dit richtsnoer volgen en de daarin genoemde factoren in één hunner vele juiste verhoudingen brengen, zullen zich geplaatst zien in de rijen der waardige leden der maatschappij, zullen hun krachten kunnen putten uit een niet te stelpen bron; zij zullen zijn een geluk voor hun naasten, en het zal ook hun zelve ten deel vallen. Met dit richtsnoer voor ogen, mogen wij beseffen hoe sterk elke student is bevoorrecht en dit te meer geldt voor de uitverkorenen onder de bevoorrechten. Met wèlk een intensiteit immers kunnen wij ontvangen en vergaren; het vele dat ons bij studie en onderling samenzijn wordt geboden. Hoezèer wordt ons het verwerken van de wetenschap, die wij de onze willen maken, vergemakkelijkt door de hulp ons door de Technische Hogeschool geboden; en denkt daarbij aan hen, die dit alles moesten missen en éénzelfde doel geheel alleen en zonder hulp hebben moeten bereiken.

En wie onzer kan zich een betere plaats en omstandigheid denken dan onze samenleving voor het verwerken en samenvatten van al die levenswaarden, tot een hechte en doordachte eigen mening, zich uitstrekkend over een wijd gebied.

Hoèzeer zijn wij bovendien reeds nu in de gelegenheid van onze werkkraft en energie, van wat in ons is, te vergeven aan anderen, te verdelen in dit Corps; hoeveel weten wij opgestapeld, dat ter doorgave aan jongeren en anderen dient te worden uitgespreid.

Bij het aldus uitstippen van een richtsnoer, waarin alles is vervat, wil ik één ding nog speciaal belichten. Dit is nodig! Uw studie was reden van Uw komst in Delft, Uw studie is reden van Uw verblijf hier, van vandaag en van morgen. Enkelen daargelaten, kunt U bij Uw vertrek uit deze zo geliefde stad, Uw eer slechts meenemen tesamen met Uw einddiloopma!

Haast ongebrijdeld is onze niet hoog genoeg te schatten vrijheid, ontelbaar de voorrechten, die wij genieten. Laat ons dan nu reeds als groep aan de dag trachten te leggen, wat later van ons als individu wordt gevraagd. Laat ons met inzicht en kennis voortzetten de bestaande samenwerking met andere zich in Delft bevindende studentenverenigingen; vergeet niet in ere te houden de zo goede verhouding tot Delft's burgers; mogen wij bovenal het ons passend aandeel hebben in de dit jaar op handen zijnde reorganisatie van het Technisch Hogeronderwijs.

En laat ieder afzonderlijk zich met alle kracht en intensiteit voorbereiden op zijn toekomstige taak in de maatschappij. Volledige inzet en ijver voor Uw studie, sprankelende activiteit en toewijding voor Uw Corps, een rusteloze energie voor beide en niéts zonder vreugde en de regelmatige verfrissing van echt plezier.

Mijne Heren,

Met een gevoel van oprechte trots bent Gij lid van het meer dan honderd jaar bestaande Delftsch Studenten Corps. Jaren en geslachten vóór U hebben opgebouwd, wat nu met zijn vele waarden en rijke traditiën om U heen staat.

Een Corps, dat zijn bestaansrecht bewijst, dat ondanks alles met uiterste inspanning der besten, de moeilijke jaren na de oorlog het hoofd heeft geboden, een Corps vooral dat leeft, getuige ontelbare voorbeelden, getuige het XX Lustrum!! Zórgt dat dit gevoel van trots en afhankelijkheid, voor de velen die ná U komen en voor Uzelve bewaart moge blijven. Beseft en bewijst tenslotte, het voorrecht U van dit Corps lid te weten; met zijn over de gehele wereld uitgedragen en hooggeroemde naam:

Het Delftsch Studenten Corps!!

HET SENAATS BESTUUR

maakt bekend dat zij in haar vergadering van Donderdag 4 November heeft geïnstalleerd de Heren

Rollo, President.
Blakup, Secretaris.
Lapje, Vice-President.
Kummel, Commissaris van de klapsigaren.
Kraamwijk, Knuppelcommissaris van de Commissie tot reactie op de Delftsche Studenten Almanak voor het jaar negentien negen en veertig.

Met frisse moed heeft de zojuist benoemde commissie haar taak aangevangen. Het werd dan ook tijd. Hoog tijd. De hoogste tijd.

Indien aan de huidige indolente sfeer in de Phoenix-volière geen man- en vrijmoedig „halt” of „ho” wordt toegeroepen is de mogelijkheid niet uitgesloten dat er dit jaar weer een almanak zal uitkomen.

GEVRAAGD: EEN PRULLEMAND

In de derde klas wachtkamer van het Hollandse Spoor station hield de President een uitstekende rede waaruit we het volgende zouden willen aanstippen:

„De Almanak wordt misbruikt om op de meest ongepaste ogenblikken de corpsleden allerlei doortrapte onaangenaamheden naar het hoofd te slingeren” (tegen de aanwezige eerste jaars).

NOG EEN PRULLEMAND

Het in de almanak voorkomende z.g. Mengelwerk wekt verkeerde gevoelens op bij de tweede jaars. De president onder schreef de klachten van oudere jaars betreffende het niet voorkomen van wiskunde P, vraagstukken in de almanak waardoor nog eens de onbruikbaarheid van het boekwerk onderstreept werd. Tot de vele aanwezige OH'S: almanak is een gezocht woord voor adreslijsten.

Na een gevoelvolle passage over de rijke kleurenschakering van Baby ondergoed ging de President als volgt verder: „Mijne Heren, met de meeste nadruk moet ik U er op wijzen dat het zo niet langer kan. Gedurende 100 jaar is nog nimmer iemand op het buitengewone originele idee gekomen om geen almanak uit te geven. Beseft wat dit voor U kan betekenen. Geen wroegend gevoel meer over uw inzending, geen drankorgie zal meer uw Kerststemming bederven, tenslotte werd nog medegedeeld dat door zeer oude leden een commissie is ingesteld om de vraag te onderzoeken, hoe in de toekomst kamerbezoekers met één oogopslag op bureau of boekenkast de ouderdom van de betrokken inhabitant kunnen vaststellen.

PRULLEMAND

De Commissie tot Redactie van den Delftsche Studenten Almanak maakt bekend:

Dat zij zich gevestigd heeft in het pand O.D. 99A in de volksmond geheten „Boven Harry in de Klok”.

Dat zij voor zeer dringende zaken telephonisch te bereiken is onder het No. 2240.

HET BILLET DOUX.

Toen Marie Rose de Bourgingnon 's avonds door haar kamenier gereed werd gemaakt om het genot van gepoederde en geparfumeerde lakens te proeven, was zij bijzonder slecht gehumeurd. Er was van alles gebeurd. Haar vader had op alle mogelijke manieren getracht en gedacht haar het middag-tuin-feest aantrekkelijk te maken, door de Vicomte de Montrouge tot haar cavalier te bestemmen. Als haar vader ooit iets verschrikkelijks had bedreven, dan was het wel hier mee geweest. Het ontluikende meisje had voorlopig nog heel andere opvattingen over mannelijkheid en over de omgang met het andere geslacht. Wat deze veel oudere bleke decadenteling in haar ogen allang voor deze festiviteit betekende had zich vanmiddag weer ten duidelijkste gemanifesteerd. Niets dan banaliteiten had hij geponeerd en hij had, o verschrikking, haar ook nog serieus het hof proberen te maken. „Zouden alle mannen wanneer ze wat ouder worden zo onbegrijpelijk vervelend worden” dacht Marie-

OP HET TONEELBAL KOMT NIEMAND

Rose en deed even ongeduldig tegen haar kamenier. Maar een ding had haar toch een ogenblik een klein lichtstraaltje in haar gevoelig en ontvankelijk meisjeshartje gegund. Eenmaal had zij de Quadrille met Claude Antoine d'Aulnay gedanst en zij had al haar verdriet voor een ogenblik vergeten. Claude de grote kinderlijk uitziende schooljongen die met zijn verlegen en naieve manier van doen nauwelijks op-

DUS WORDT HET GEZELLIG

viel tussen al die personages van grote sier. Maar de etiquette en het eindeloze protocol van onvrijheden hadden haar verboden meer dan een dans met haar ogen van hem te vragen en dat er nu ook nog bij kwam, dat die nietsnut van een Vicomte er haar op had menen te moeten wijzen. Alsof zij niet met deze dwaze regels op de hoogte was en zij had hevige moeite gehad om hem niet recht uit te zeggen dat zij er in hoge mate het land aan had. Als zij 's morgens vroeg door de tuinen van de bezitting wilde lopen om de bloemen en de vlinders te zien, dan was er altijd zo'n ongenaakbare lakei aan haar zijde die niets voelde van wat zij voelde, die niets zag, omdat hij altijd stram voor zich heen moest zien en die niets van de natuur rook omdat de lucht van zijn gepoederde pruik de geuren der bloemen verre overheerste. Hemel wat was het leven hier eigenlijk moeilijk en wat hadden de mensen die door hun positie eigenlijk doen en laten konden wat ze wilden, zich in een erbarmelijk nauw keurslijf ingereggen. Iedereen was nu vertrokken en de resten van het feest deden als altijd vreselijk aan, maar nu, nu zij het voor

SPIEGELBAR

zich zelf als mislukt beschouwde, erger dan ooit. Haar kamenier had de zijden peluw weggeslagen en Marie-Rose stapte in bed. Madeleine ging weg en sloot zacht de deur. Marie-Rose bedacht ineens dat zij dorst had en wilde het glas nemen en uit de zilveren karaf die daar altijd op het vertrouwde plaatsje stond, inschenken en meteen zat zij recht overeind want, mijn God, daar lag een klein papiertje op de plaats waar de karaf gestaan had. Het eerste wat zij zag was de ondertekening: Claude Antoine en de adem stakte in haar keel. Zij sloeg het dek weg en las met hoogrode bloes op de rand van het hemelbed: „Ma chère je vous attends Vendredi soir à vous accompagner au théâtre.” Claude Antoine. Sprakeloos. Hij had alles begrepen, hij had haar ogen verstaan en dus was hij helemaal niet zo onervaren als het ogenschijnlijk wel leek. Marie Rose zonk terug in het koele bed maar zij gloeide zo van opwinding dat er aan slapen niet viel te denken.

Vervolg in het toneelnummer.

VEREENIGINGEN

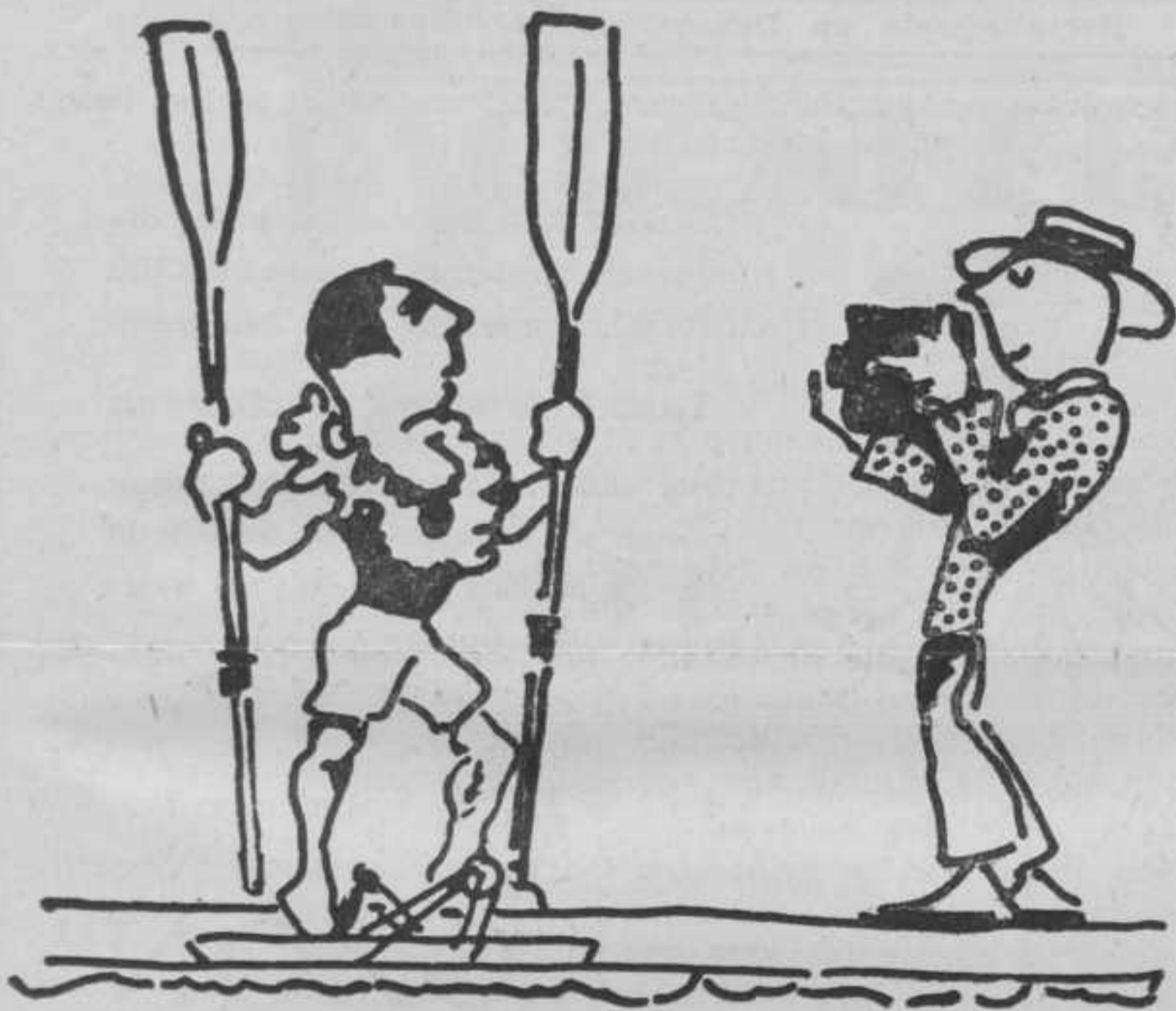

VRIJE STUDIE

D.S.D.G. „VRIJE STUDIE“.

Op Donderdag 25 November zal de Heer Allan Price Jones, Hoofdredacteur van de „Times Literary Supplement“ een lezing houden over: **Crisis in de Engelse literatuur.** Deze lezing zal om 7.30 uur in het gebouw voor Bouwkunde, O.D. 39, aanvangen. Introducties zullen gaarne aan leden verschaft worden.

Namens het Bestuur,
W. J. G. MEES, Secretaris.

DELFTSCHE STUDENTEN-ROEIVEREENIGING „LAGA“

Het Bestuur van de Delftsche Studenten Roeivereniging „Laga“ heeft zich tijdens de jongste bestuurswisseling als volgt samengesteld:

T. Ament, President.
H. A. Röell, Secretaris.
G. J. ter Kuile, Thesaurier.
G. Cnoop Koopmans, Commissaris-A.
E. van Walsum, Commissaris-B.

Namens het Bestuur,
H. A. RÖELL, Secretaris.

DELFTSCH STUDENTEN TOONEELGEZELSCHAP

Bij de jongste wisseling van het Bestuur van het Delftsch Studenten Tooneel Gezelschap heeft het zich als volgt samengesteld:

P. K. A. Pennink, President.
R. A. Leupen, Secretaris.
J. P. Korthals Altes, Thesaurier.
H. H. Maas Geesteranus, Commissaris A.
F. van Koppenhagen, Commissaris B.

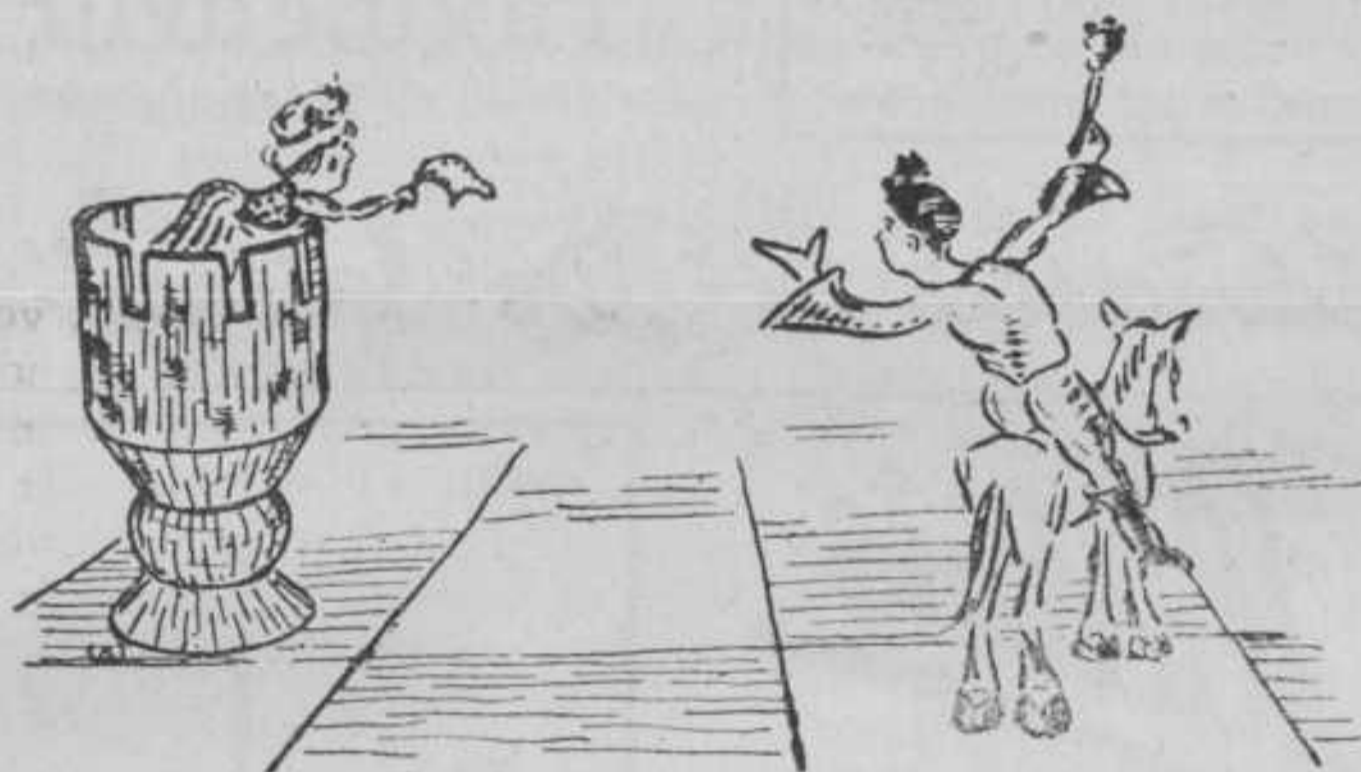
Namens het Bestuur,
R. A. LEUPEN, Secretaris.

Om een indruk te krijgen van het aantal leden en eerste jaars dat de uitvoering van het D.S.T.G. op 26 November wenst bij te wonen is het beslist noodzakelijk dat men zich tijdig opgeeft. De Directeur houdt daartoe zitting op Maandag 15, Dinsdag 16 en Woensdag 17 November in de voorzaal van de Societeit „Phoenix“.

Wil men naar de uitvoering en daarop volgend souperdantsant, dan moet men zich op deze dagen opgeven. Indien prijs wordt gesteld op het behouden van het clubverband tijdens de uitvoering, moeten op genoemde data de vertegenwoordigers der clubs, deze in hun geheel opgeven. Zo veel mogelijk zal hier mede rekening worden gehouden.

DE DIRECTEUR.

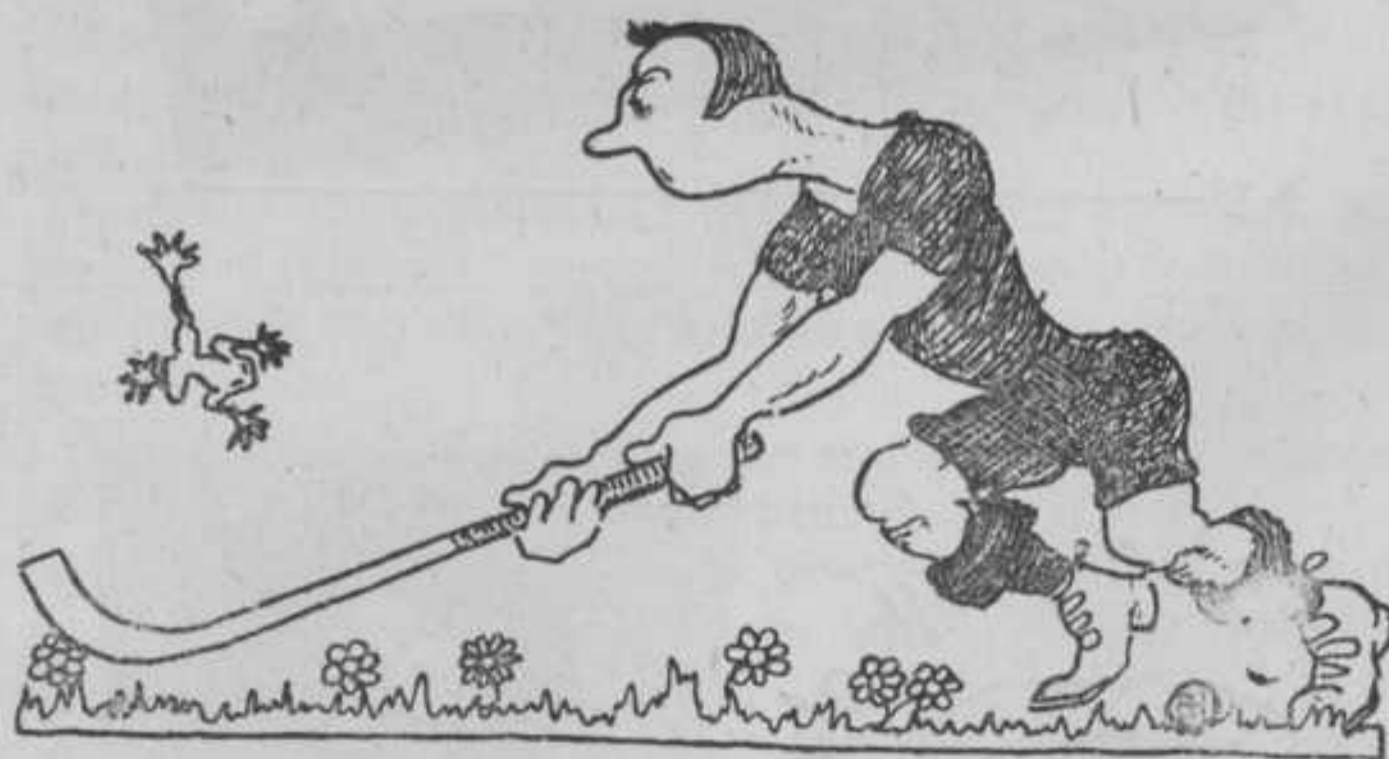

DELFTSCHE STUDENTEN SCHAAKCLUB „PARIS“

Het bestuur van de Delftsche Studenten Schaakclub „Paris“ deelt mede, dat bij de jongste bestuurswisseling het Bestuur zich als volgt heeft samengesteld:

A. D. Kroese, President.
W. C. Wildervanck, Secretaris.
H. H. Maas Geesteranus, Thesaurier.
J. B. A. Kessler, Commissaris.

Namens het Bestuur,
W. C. WILDERVANCK, Secr.

Xe-LUSTRUM

DELFTSCHE STUDENTEN HOCKEYCLUB

Wanneer U, leden van het Delftsch Studenten Corps, des Zondags de voorzaal van de Societeit „Phoenix“ met een deze dag zo eigen stemming binnentreedt, dan ziet U een uitgelaten kring aan de haard.

Binnenkort zult U daar eenzelfde, groot gezelschap ver-

zameld vinden, wanneer de viering van het Xe-lustrum der Delftsche Studenten Hockeyclub een der oudste in den lande, begint!

Woensdag 17 November:

Jaarwedstrijden, Hockeyborrel.

Teneinde de brede kring, waarin de D.S.H.C. zich de afgelopen 50 jaar heeft bewogen, in de feestelijkheden te betrekken is er op:

Donderdag 18 November.

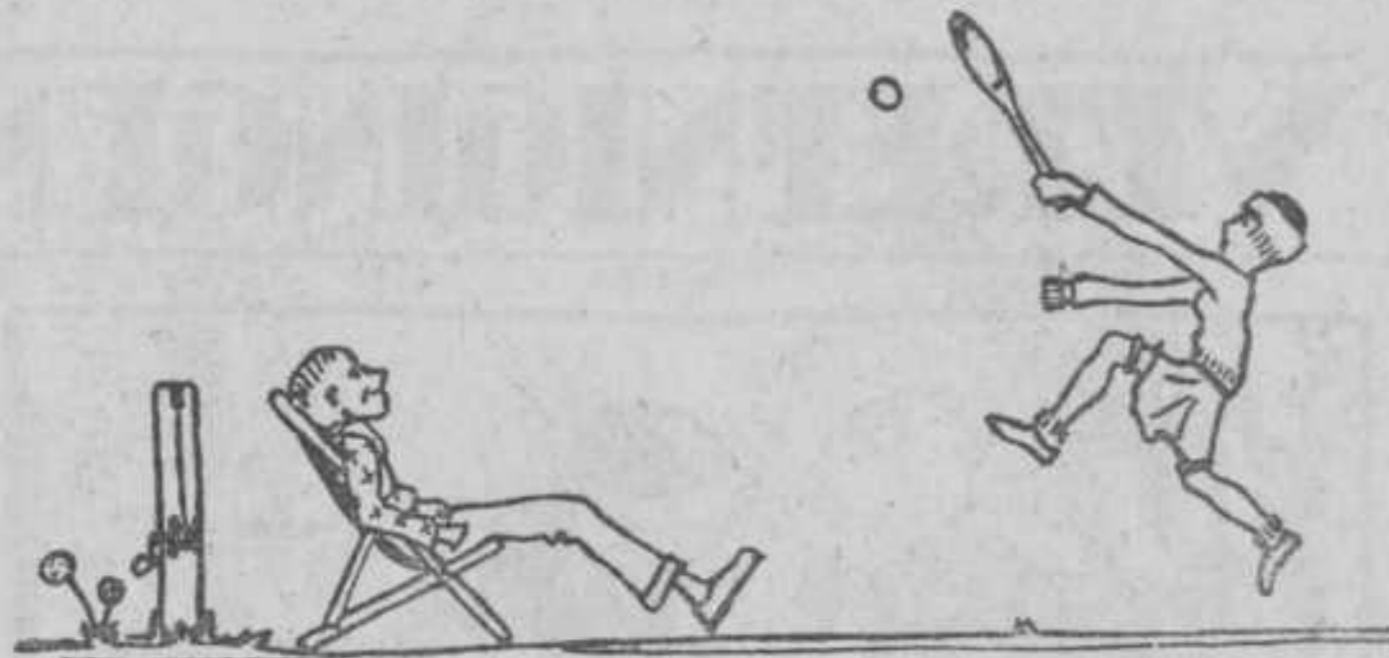
Een invitatie-toernooi, waarvoor uitgenodigd zijn: Luiks Studenten elftal, Nederlands Studentenelftal en een elftal samengesteld uit vertegenwoordigers van bevriende studenten hockeyverenigingen.

Van 5-6 uur recipieert het Bestuur op de Bibliotheek van de Sociëteit „Phoenix”.

Het verheugt het bestuur de oudleden op Zaterdag 20 November te kunnen ontvangen. Dan zal de reeds jaren gebruikelijke oud-leden wedstrijd gespeeld worden.

Voor jaarelfallen, diner en het verlenen van onderdak aan de Belgen zijn intekenlijsten opgehangen.

Namens het Bestuur,
F. ROELOFS, Secretaris.

DELFTSCHE STUDENTEN LAWN TENNIS CLUB
Het bestuur van de Delftsche Studenten Lawn Tennis Club heeft zich bij de jongste bestuurswisseling als volgt samengesteld:

W. J. Lugard, President.
R. S. Verkerk, Secretaris.
B. J. Boerrigter, Thesaurier.
H. Koops, Commissaris A.
A. C. van Daalen, Commissaris B.

Namens het Bestuur,
R. S. VERKERK, Secretaris.

REPETITOREN

G. S. Veltrop, Wiskunde, Natuurkunde, Mechanica,
Paulus Buysstraat 40, Tel. 550302, Den Haag.

UNGER'S brood, koek en beschuit

Voor uw pic-nic, koffietafel of ontbijt
Onze koffiebroodjes zijn daarvoor bereid

Markt 21
Tel. 222

Hofleverancier

Leverancier D.S.C.

Fa. H. C. JANSSEN

NOORDEINDE 33-40 - DELFT

Stalhouderij en Luxe
Autoverhuur

Speciaal ingericht voor alle
gelegenheden.

Dag en nacht geopend

Taxibedrijf

Telefoon 499

Adverteert in „De Spiegel”

Martin's
Cafeteria

Wijnhaven 23

Voor Fotograaf...

Reijken

TELEFOON 1765
KOORNMARKT 72

Een aloude en
goede MOS

's avonds even nog
een BIERTJE bij

Jan Garos

Stoomblekerij
Chemische Wasserij

„OZON”

Telefoon 778462

VOORBURG

voor de Herenwas

DE KUYPER
OUDE GENEVER • LIKEUREN • DRY GIN • ANNO 1695 • SCHIEDAM

A. 22

VOÛR DEN ETEN
ÉÉN
„OUDE VLEK”
DELFTSCHE DISTILLEERDERIJ „VLEK” & CO DELFT

'n Vorstelijk glas bier!

Oranjeboom

HEINEKEN'S
BIER